

Karnyújtásnyira kertajtó, kilincs,
tenyerembe' ég a „rosszkor” parazsa.
Kerülőút, másik hely pedig nincs.
Itthon vagyok, s (itt) még nem értem haza.

Diófánk (árnyéka teli kosár)
ága elbírja-e még ezt a hintát?
Fehérre izzó gömb, magasan jár
a nap, éget, felissza most, amit lát:

eltűnnek arcok, tükrök, tó, tócsák.
Nekifutni, egy utolsó próbát
még megér: tüskés rózsa (utcagyerek)

könnyű szívvel, átzuhanni... ide.
Hová is? A szirmokat ki vigye?
Ki őrzi a házat, mikor elmegyünk?